

Imaginar el 2030 per repensar la política cultural

Publicat per [Interacció](#) [1] el 31/10/2013 - 09:49 | Última modificació: 20/08/2026 - 15:31

Culture & Médias 2030. Prospective de politiques culturelles és un exercici de prospectiva impulsat pel Département des études, de la prospective et des statistiques (DEPS) del Ministeri de Cultura francès arran del cinquantè aniversari del Ministeri. Elaborat entre 2008 i 2009 amb el suport metodològic de Futuribles, el llibre no intenta predir com serà la cultura l'any 2030. Construeix futurs possibles per obligar la política cultural a interrogar els seus pressupòsits: què passarà amb el paper de l'Estat, els públics, les indústries culturals, el patrimoni o la creació si continuen transformant-se la globalització, la digitalització, els estils de vida i les formes de participació cultural?

La seva aportació principal és metodològica. En lloc de projectar les tendències presents de manera lineal, identifica factors de canvi, diagnostica les grans mutacions i els combina en quatre escenaris: «**L'exception continuée**», «**Le marché culturel**», «**L'impératif créatif**» i «**Culture d'identités**». Cap no és presentat com el futur més probable o desitjable. Funcionen com a hipòtesis que permeten observar què podria passar si determinades lògiques adquirissin més pes que unes altres.

La prospectiva cultural no serveix tant per saber què passarà com per descobrir quines decisions del present condicionen els futurs possibles.

Aquesta perspectiva amplia considerablement el perímetre tradicional de la política cultural. El futur de la cultura ja no depèn només de pressupostos, institucions, artistes o equipaments. El canvi climàtic, l'envelliment de la població, la mobilitat, els ingressos, la globalització econòmica, les tecnologies digitals i les transformacions dels usos culturals poden alterar tant les pràctiques com els instruments de la intervenció pública. La pregunta deixa de ser únicament com sostenir el model cultural existent i passa a ser si aquest model continuarà sent pertinent en un entorn profundament modificat.

La digitalització ocupa aquí una posició decisiva. L'obra anticipa una reorganització de les relacions entre creadors, indústries, intermediaris i públics, alhora que planteja problemes de regulació, finançament i presència pública en l'espai digital. També assenyalava que globalització, mercantilització i digitalització afecten directament l'estructura dels mercats culturals.

D'aquest diagnòstic emergeix una agenda especialment extensa. El document identifica vint grans reptes, agrupats al voltant de tres camps: la posició cultural de França; les noves articulacions entre oferta i demanda; i les transformacions de l'Estat. Entre les qüestions plantejades hi ha garantir un espai públic cultural digital, relacionar polítiques culturals i industrials, assegurar el finançament de l'ecosistema cultural, renovar les polítiques de públics, ampliar l'educació artística i cultural al llarg de la vida, repensar l'acció cultural territorial i reforçar les capacitats d'expertesa i experimentació de l'administració.

El desplaçament més interessant afecta precisament l'Estat. *Culture & Médias 2030* imagina una administració cultural menys definida exclusivament per la producció, el finançament i la protecció de l'oferta, i més orientada cap a funcions de regulació, mediació, coordinació, coneixement i experimentació. També assumeix que les polítiques culturals s'hauran de construir en una arquitectura institucional més complexa, en relació amb les administracions territorials, Europa, els actors econòmics i una ciutadania amb pràctiques cada vegada menys ajustades a les categories tradicionals de l'acció cultural.

Llegit avui, l'interès del llibre és doble. Algunes de les transformacions que el 2011 apareixien com a hipòtesis de futur formen ja part de les condicions ordinàries de la política cultural: plataformització, debilitament d'algunes mediacions tradicionals, hibridació de pràctiques i continguts, necessitat de regular entorns digitals o dificultats per mantenir les fronteres clàssiques del sector. En aquest sentit, el document conserva un notable valor com a exercici d'anticipació.

La distància temporal també en mostra els límits. La prospectiva està fortament construïda des del punt de vista de la política cultural de l'Estat francès i de la continuïtat de la seva capacitat d'intervenció. Avui resulten més visibles qüestions que aleshores ocupaven una posició menys estructurant: la concentració de poder de les plataformes globals, la crisi ecològica com a transformació material del sistema cultural, les condicions del treball cultural, les desigualtats de participació o el desenvolupament dels drets culturals. El 2030 que el llibre intentava anticipar és ara molt proper. Precisament per això, rellegir-lo permet una operació poc habitual: no preguntar si va «encertar» el futur, sinó contrastar quins problemes una administració cultural era capaç d'imaginar el 2011 i quins encara quedaven fora del seu camp de visió. (n. de l'e., 2026)

Referència

Ministère de la Culture et de la Communication. (2011). *Culture & Médias 2030: Prospective de politiques culturelles*. Ministère de la Culture, Département des études, de la prospective et des statistiques

Llibre registrat i disponible al catàleg bibliogràfic [C \[2\]](#) [ERCles \[2\]](#) especialitzat en polítiques culturals i pensament contemporani.

Categories: Llibre

Categories: Recursos i publicacions

Etiquetes: polítiques culturals

Etiquetes: planificació cultural

Etiquetes: cultura digital

Etiquetes: recerca cultural

Etiquetes: innovació cultural

- [3]

URL d'origen: <https://interaccio.diba.cat/blogs/2013/10/repensar-politicacultural>

Enllaços:

[1] <https://interaccio.diba.cat/members/interaccio>

[2] <http://cercles.diba.cat/>

[3] <https://interaccio.diba.cat/node/5038>